

STJÓRNARTÍÐINDI B 21 – 1997

19. mars 1997

373

Nr. 189

GJALDSKRÁ

vegna eftirlits á vegum Geislavarna ríkisins fyrir árið 1997.

1. gr.

Eftirlitsgjöld fyrir árið 1997, sem Geislavarnir ríkisins innheimta og falla í gjalddaga 1. apríl 1997 með eindaga 1. júní 1997 verða sem hér segir:

	kr.
1. <i>Röntgenskoðunartæki</i>	
a. Föst tæki - myndataka	12.500
b. Föst tæki - skygning	17.500
c. Tölvusneiðmyndatæki	25.000
d. Aukalampar	3.500
e. Færanleg tæki - myndataka	10.000
f. Færanleg tæki - skygning	13.000
g. Tannröntgentæki	7.500
h. Tannröntgentæki - aukatæki	3.750
i. Iðnaðarröntgentæki	11.000
j. Dýralækningaröntgentæki	11.000
2. <i>Geislalækningatæki</i>	17.500
3. <i>Geislavirk efni, fyrir hvern þann stað sem opnar lindir eru notaðar</i>	15.000
4. <i>Geislavirk efni, litlar lokaðar lindir, lindir í skólanum, fyrir hvern stað</i>	8.000
5. <i>Önnur geislataeki.</i>	
a. Nifteindatæki	30.000
b. Önnur tæki, sem ekki falla undir lið 1-4:	
1. Hvert af 3 fyrstu eins tækjum á sama stað	8.000
2. Hvert tæki umfram fyrstu 3 eins á sama stað	4.000
6. <i>Eftirlit með geislaskömmtum starfsfólks.</i>	
a. Filmumælingar, fyrir hverja filmu	400
b. TLD-mælingar, fyrir hverja flögu	1.000

2. gr.

Á stofu þar sem einn tannlæknir starfar, en er með tvö tannröntgentæki, má flokka annað tæki sem „aukatæki“ enda sé það aðeins notað, þegar aðaltæki bilar. Þetta á einnig við um röntgentæki, sem hafa verið aftengd og eru í geymslu.

3. gr.

Eftirlitsgjöld eru tryggð með lögveðsrétti í eftirlitsskyldum tækjum í 2 ár eftir gjalddaga.

4. gr.

Fyrir hverja mælingu á geislavirkni skal stofnunin innheimta gjald, allt að upphæð kr. 10.000. Fyrir hvert vottorð sem stofnunin lætur í té, skal innheimta kr. 2.000.

5. gr.

Fyrir sólarlampa sem stofnunin skoðar, skal greitt gjald, kr. 25.000. Skoðunargjald skal fylgja með umsókn um leyfi til innflutnings.

6. gr.

Gjaldskrá þessi, sem sett er með heimild í 18. gr. laga nr. 117/1985 um Geislavarnir ríkisins staðfestist hér með til þess að gilda á árinu 1997.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytinu, 19. mars 1997.

Ingibjörg Pálmadóttir.

Halldór Eiríksson.

REGLUGERÐ

um stjórn veiða úr norsk-íslenska síldarstofninum 1997.

1. gr.

Allar veiðar á síld úr norsk-íslenska síldarstofninum eru háðar sérstöku leyfi Fiskistofu. Fiskistofu skal aðeins heimilt að veita þeim skipum leyfi til síldveiða, sem leyfi hafa til veiða í atvinnuskyni í fiskveiðilandhelgi Íslands. Missi skip leyfi til veiða í atvinnuskyni innan fiskveiðilögsögu Íslands, fellur jafnframt úr gildi leyfi þess til síldveiða samkvæmt þessari grein.

2. gr.

Umsóknarfrestur um leyfi til síldveiða er til 10. apríl 1997 en heimilt er að hefja síldveiðar 3. maí 1997.

3. gr.

Leyfi til veiða samkvæmt þessari málsgrein tekur til veiða á síld í lögsögu Íslands, Færeyja, Jan Mayen og á alþjóðlega hafsvæðinu milli Íslands og Noregs. Þá er heimilt að veiða allt að 10 þús. lestir af síld innan lögsögu Noregs.

Aðeins er heimilt að stunda síldveiðar með nót í lögsögu Færeyja. Nánari reglur um veiðar í lögsögu Færeyja, Jan Mayen og Noregs verða í leyfisbréfum.

4. gr.

Á árinu 1997 skal þeim skipum, er leyfi hljóta til síldveiða samkvæmt 1. gr., heimilt að veiða 233 þúsund lestir af síld úr norsk-íslenska síldarstofninum. Þegar Fiskistofa áætlar að leyfilegt heildarveiðimagn sé að nást fellir hún öll leyfi til síldveiða úr gildi með tilkynningu í útvarpi eða til strandstöðva. Veiðar eftir að leyfi eru felld úr gildi varða viðurlögum samkvæmt ákvæðum 7. gr. reglugerðar þessarar auk upptöku andvirðis ólögmeats afla samkvæmt lögum nr. 37/1992.

5. gr.

Ávallt er skipstjórum síldarskipa skylt að tilkynna til Fiskistofu með skeyti eða símbréfi um áætlað aflamagn um leið og skip heldur til lands með síldarafla og ennfremur um löndunarstað, hvenær skipið kemur að landi og hvar aflinn er fenginn (reitur og undirreitur).